

Pusztacelina

(Csendőrök csatája, 1916., Erdély)

Nagy sír ez a név!
A dicsőségről diadalkapu.
Nagy vihar után csendes békerév,
mert ott nyílt meg a fenséges nagy ég,
hogyan megtérjen sok csendőr vértanu!

Thermopilé volt!
Ők voltak ott a büszke spártaiak!
Ki védte, óta a békejogot—
a hazáért ott vérrel áldozott,
s nem sajnálta a hősök százait!

Én láttam őket!
Páncélerőd volt ez a hős csapat!
Páncélerőd, melyet meg nem győznek
zugó idők, poklok meg nem törnek,
s mely zúgva is őrhelyén marad!

Áldjuk nevetek
ezer évre hullt kakastollasok!
S hová ma még virágot se tesznek:
öleljük a tömegsír-keresztet
mi itt és ott a zúgó havasok!

Őrt áll a magyar!
Imánk felzeng majd „rendületlenül”
s ahol most néma síri por takar
és a gyűlölet tajtékot habar,
emléketek szoborban istenül!

Hálásak vagyunk!
és büszkén járunk léptetek nyomán:
vitézül, híven élni akarunk,
vagy becsülettel épp úgy meghalunk,
mint Ti, bajtársak, Pusztacelinán!

*Dr. vitéz Gereöffy Géza
százados*